

[Hans Hansen (Rørby).]

Europa, dog 4 Gange saa stor som Danmark i Folketal, der havde bygget et militært Beredskab op, stort og efter moderne Metoder, overhovedet ikke blev spurgt, da dens Skæbne skulde afgøres. Der er, synes jeg, ingen Grund til at kræve flere Soldater, og jeg synes, det er farligt og usmageligt og hysterisk, som den konservative Presse i denne Tid ganske tendentiøst driver sin Agitation imod Indenrigsministeren. Jeg staar ikke her for at forsvare ham, det plejer han selv at gøre, men jeg vil udtale en Fordømmelse af den Maade at drive Militæragitation paa.

Maa jeg benytte Lejligheden til at stille et enkelt Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. I 1937 skrev Dr. phil. Stig Veibel en Pjece med Titelen: „Kan Klorlageret paa Islands Brygge betyde en Katastrofe for København?“ Denne Pjece vakte en vis Opmærksomhed og blev anmeldt stort i „Politiken“. Det er blevet mig meddelt, at Ministeren, vel sagtens paa Grund af denne Pjece, har faaet en Del Henvendelser angaaende Klorbeholdningen paa Islands Brygge — jeg ved, der er sket Henvendelse fra Kvindernes Liga for Frihed og Fred, fra Foreningen „Aldrig mere Krig“, fra de antimilitaristiske Præster og fra „Kristeligt Fredsforbund“. Jeg vil gerne spørge Ministeren: Har den af Ministeren nedsatte Gaskommission undersøgt dette, eller er der paa anden Maade foretaget Undersøgelser i denne Sag? Jeg vil gerne give Ministeren Lejlighed til at give et Svar herpaa.

Vi skal ikke her i vort Land komme ind paa en Politik, som drejer sig om at være med i det Orkester, hvor man spiller op med Kanoner og Giftgas. Vi skal holde Orden i vort eget Hus, det er den bedste Nationalpolitik. Vi skal bygge Landet i Højden ved fredeligt Arbejde og ikke med Pigtraad og Kanoner, men vi skal bygge det, saa vore Naboer ikke kan tvivle paa vore Hensigter og saadan, at Landets Befolkning kan vokse sammen i Samarbejde og Kærlighed til alt, hvad der er dansk.

Vi vil fra Retsforbundets Side løse Jordspørgsmaalet, vi vil give Folket et Fædreland. Nu ejes Landet af nogle faa Medborgere, som ved enhver Lejlighed taler højstemt om Fædrelandskærlighed og forlanger af dem, der intet ejer, at de skal ofre Livet for det. Det er en Karikatur af et Fædreland. Giv Folket, hele Folket, et Fædreland, den Jord, hvor det er født og opvokset, og som det maa have Krav paa, saa skal det nok vise sig, at Nationen skal

vide til enhver Tid frivilligt at staa sammen mod de Farer, der maatte true udefra til sin Tid og paa forskellig Maade.

Orden i Huset indadtil og et venligt, absolut fredeligt Ansigt udadtil, det er vort bedste Værn, og det er den Maade, hvorpaa vi kan hindre, at Ilden fænger i vort lille straaatækte Hus.

Aksel Larsen: Det er understreget dels af den højtærede Statsminister og dels af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at det er under usikre og urolige Forhold, Rigsdagen begynder sit Arbejde. Jeg kan slutte mig til denne Karakteristik af Situationen, selv om jeg maa bemærke, at man har nu ikke mærket saa forfærdelig meget til denne Opfattelse, hverken gennem de Forhandlinger, der hidtil er ført her, eller gennem Dagspressen. Og jeg vil tilføje, at det forekommer mig absolut forkert i en Situation, man selv betegner som usikker og urolig, at tro, at det er den rette Politik at holde Befolkningen i Uvidenhed eller søge at gennemføre sin Politik uden umiddelbar Deltagelse af det danske Folk.

Det er gaaet saadan internationalt, at Fredskræfterne har været og er stærkere end nogen Sinde, men det er desværre lykkedes for Fredens Fjender i reaktionære Kræfters Tjeneste at misbruge disse Fredskræfter til Gennemførelse af den saakaldte München-Aftale, Tjekkoslavakiets Sønderlemmelse og muligvis Forberedelserne til en Udlevering af det demokratiske Spanien. Det er temmelig ufatteligt — jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch —, at der er nogle herhjemme, der overhovedet har kunnet faa sig til at juble over den Fred eller lovprise de Folk, som sikrede Freden for sig for en kort Stund ved at kaste andre for Ulven.

Spørgsmaalet rejses saa imidlertid: Hvad skal der ske, hvad skal vi gøre, hvordan skal vi optræde i denne Situation og med denne Udvikling? Statsministeren mener, at vi skal optræde korrekt. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch beder som Regeringspartiernes Hovedordfører om et Raad og lover saglig Behandling af det samtidig med, at det ærede Medlem erklærer, at den kollektive Sikkerhed er død. Fra forskellige Sider taler man om Neutralitet som Vejen, og hvis jeg ikke husker meget fejl, har Det konservative Folkeparti paa sit Landsraadmøde vedtaget, at det, der skal ordne det hele, er noget saa mystisk som et nordisk Neutralitetsforbund.

Hvad den kollektive Sikkerhed og Folkeforbundet angaar, som det ikke menes,